Sejersgård

Ejler Nielsen

07/10 – 1754	Søren Christoffersen	hustru ?	
03/01 – 1787	Søren Hansen	hustru Ane Sørensdatter	
ca. – 1822	Hans Sørensen	hustru Maren Pedersdatter	
1836	Søren Sørensen	hustru Lucia Hansdatter	
16/06 – 1841	Thomas Pedersen	hustru Birthe Madsdatter	
01/06 – 1847	Lars Mortensen	hustru Inger Marie Svendsen	
13/05 – 1859	Sejer Nielsen	hustru Marie Nielsen	1
		hustru Margrethe Clemmensen	2
15/02 – 1867	Hans Hansen	hustru ?	
17/04 – 1868	Ole Chr. Hansen	hustru ?	
26/11 – 1868	Jes Peter Jessen	hustru Mette Marie Otte	
27/02 – 1911	Søren Otto Jessen	hustru Else Lindberg Jessen	
02/02 – 1923	Else Lindberg Jessen enke		
07/07 – 1924	Jes Peter Lindberg Jessen	født 28/07 – 1912	
	Otto Lindberg Jessen	født 12/10 – 1913	
	Chr. Lindberg Jessen	født 01/01 – 1915	
	Carl Lindberg Jessen	født 13/10 – 1918	
	Harald Lindberg Jessen	født 05/02 – 1921	
11/12 – 1950	Otto Lindberg Jessen	hustru Edith Jessen f. Korsholm	
1971	Edith Jessen enke		
01/01 – 1972	Harald Lindberg Jessen	forpagter	
1977	Gården nedlagt på grund af byudvikling.		

Efter at gården havde været i samme slægts besiddelse siden 1754, blev den i 1841 solgt til fremmede. Hans Sørensen, der havde overtaget den efter sin far, døde i 1836, og broderen, Søren Sørensen, måtte overtage den, men han solgte den igen efter 5 års forløb. Han var da 41 år og fik ved afståelsen en aftægt tinglæst på gården til sig selv og sin hustru gældende for deres livstid. Moderen, Ane Sørensdatter, der efter endt uddannelse som jordemoder i 1792 var blevet ansat i Gørding sogn, blev efter mandens død boende på gården som aftægtskone og jordemoder og stod som sådan, 79 år gammel, opført i folketællingslisten 1840.

Sejersgård var den første af de fire gårde i Sdr. Gørding, der flyttede ud i marken, hvornår vides ikke med bestemthed, men antagelig omkring 1845. Thomas Pedersen udlejede, i følge tinglæst kontrakt, en jordlod fra den sydlige ende af marken til Jens Peter Christensen, der opførte et hus på lodden. Lejemålet gjaldt en årrække, indtil udstykningen kunne approberes.

Den næste ejer, Sejer Nielsen, havde økonomiske vanskeligheder. En del jord var solgt, og aftægtsfolkene fra 1841 boede stadig på gården. De har sikkert været bedre stillet, idet de begge var vævere, og desuden havde aftægten at leve af.

I 1864 døde Sejer Nielsens hustru Marie. Ved boopgørelsen blev hustruens

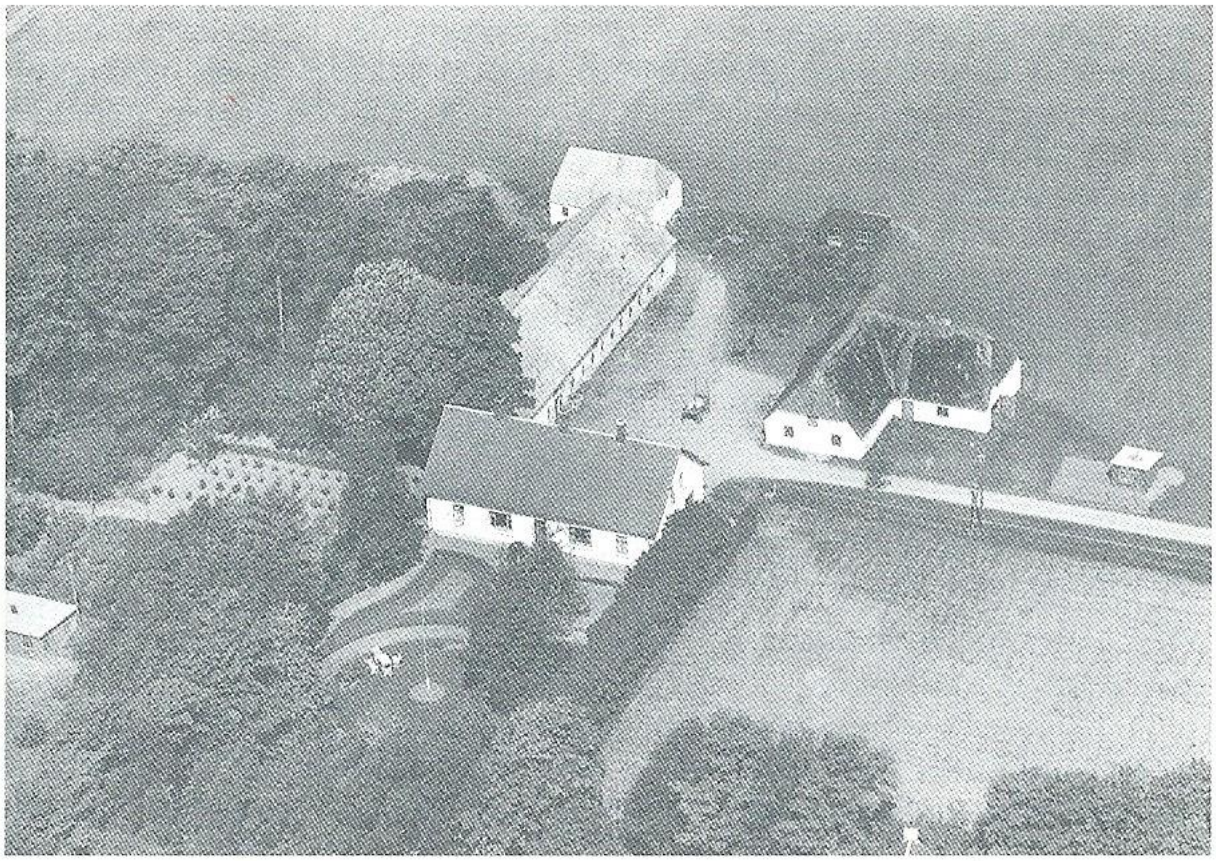

Sejersgård.

andel vurderet til 487 rigsdaler, 5 mark og 8 skilling. Da manden gav afkald på sin arvelod, blev beløbet delt mellem de to børn. Endvidere tillagde Sejer Nielsen sin søn, Niels Sejersen, en halvkiste til værdi 6 rdl. og datteren Ane Sofie Sejersen sengeklæder til 30 rdl., samt et skab til 8 rdl. Disse arvelodder og gaver blev tinglæst på gården.

Den 24. februar 1865 blev Sejer Nielsen gift igen, 39 år gammel, med Ane Marie Clemmensen, 32 år. For at blive fri for aftægtsforpligtelsen til Søren Sørensen og hustru, måtte han i 1866 afstå 12 tdr. land jord, der gik fra det nuværende Søndergade 7 og sydpå. Prisen var, at aftægtskontrakten af 1841 blev slettet. Da udstykningen ikke kunne godkendes, blev der meddelt lejekontrakt for 50 år, mod en årlig leje på 5 rdl. til dækning af de pålignede hartkornsudgifter. Søren Sørensen opførte her en bygning på 13 fag i to længer, det nuværende Søndergade 13A, 13B, 13C og 13D.

Samme år solgte Sejer Nielsen 9 tdr. land til Gørding-Vejrup sogneråd, beliggende langs Nørregade fra Aikevej til nuværende Nørregade 92. (Kaldet Degnelodden). Købesummen var 843 rdl. 4 mark, 8 skilling.

Sejersgård handledes nu et par gange i hurtig rækkefølge, og først da Jes Peter Jessen fra Vejen og hustru, Mette Marie Otte fra Skodborg i november 1868 overtog gården, kom der mere stabile forhold til huse. Gårdens areal var

slemt reduceret af tidligere ejeres dispositioner, og i 1874 kom jernbanen og gennemskar gårdens jorde. Det gik hårdt ud over Sejersgård, der også måtte afstå jord til Stationsbygningen. Desuden solgte J. P. Jessen fire parceller lige over for stationen. (matr. nr. 3g, 3h, 3i og 3k). Her opførte J. J. Bolding, som ejede Bykroen ved kirken, nu Gæstgivergården (Hotel Gørding). I 1877 købte Laust Nielsen, den senere tømmerhandler, en parcel (matr. nr. 3l).

Til sig selv udstykkede J. P. Jessen en parcel, der gik fra banen og hen til det nuværende gartneri. Her lod han i 1879 opføre et teglværk ved Tværgade, som dengang hed Teglværksvej.

Da Stationsbyens vækst kunne forudses, begyndte J. P. Jessen at se sig om efter suppleringsjord til gården, og da nabogården, Knudsensminde, var under udstykning benyttede han lejligheden til at købe 27 tdr. land beliggende fra Risagervej og omtrent op til Vestergade (matr. nr. 4g) samt en englod i Tange. Med i købet af 4g fulgte et lille aftægtshus fra 1861 ved Risagervej.

Mette Marie og J. P. Jessen drev Sejersgård i 43 år. Det var travle og begivenhedsrige år, hvor de så og medvirkede til, at en ny by voksede op. Året før de afstod gården til sønnen, Søren Otto Jessen, byggede de et nyt stuehus. De ejede stadig teglværksgrunden, men blev boende på gården som aftægtsfolk.

Søren Otto Jessen blev gift med Else Lindberg fra Jerne ved Esbjerg. Hun havde i nogle år været ansat som lærerinde ved Stationsskolen, der lå i Søndergade.

Udstykningen fra gården fortsatte, men nu i et mere moderat tempo. I Allégade blev der f.eks. udstykket en parcel til et vandtårn til byens vandforsyning, og på modsat side, Allégade 1, blev der etableret et cementstøberi.

Else Lindberg og Søren Otto Jessen havde 5 sønner. Da manden 2. februar 1923 døde, stod hustruen alene med gården og fem umyndige børn. Det blev dog værre endnu, for allerede året efter døde også Else Lindberg, og efterlod fem børn i alderen 3 til 12 år.

Da S. O. Jessen ingen søskende havde, blev hans fætter, Hans Severin Schmidt Hansen, beskikket som værge for børnene. Da disse var eneste arvinger, blev den faste ejendom udlagt til fælles sameje med lige store andele til hver, hvilket blev indført i herredsprotokollen 25. juni 1926. Der blev så ansat en bestyrer til at tage sig af gårdens drift, og en husbestyrerinde til at tage sig af husholdningen og børnenes opdragelse.

Efter få år blev en ny husbestyrerinde ansat, det var Laura Søgård fra Holsted, og hun blev i pladsen i ca. 20 år. Der gik ry af hendes kærlighed og omsorg for børnene, og da den ældste søn, Jes Peter Jessen, overtog gårdens drift, blev hun hos ham som husbestyrerinde, indtil han døde i 1950, kun 38 år gammel. En anden af brødrene, H. Lindberg Jessen, døde i 1946, og da ingen af de to afdøde havde arvinger, blev de tre, der var tilbage, enige om at ophæve samejet, således at gården som en helhed kunne overgå til den næstældste søn, Otto Lindberg Jessen.

Otto L. Jessen, der var uddannet landmand på bl.a. Hammerum Land-

Sådan så Fyrrevænget ud i februar 1968. Der lægges fjernvarme i det nyudstykkede område. Det første hus beboes nu af Gerda og Anders Petersen. (Foto: Gørding Sognearkiv).

brugsskole, var på det tidspunkt forpagter af præstegårdens landbrug. Han var blevet gift med Edith, f. Korsholm, og siden 1943 havde de, for en 8-årig periode, forpagtet præstegårdens landbrug og boet i forpagterboligen. Nu overtog de så Sejersgård, og 11. december 1950, efter at boet var skiftet, kunne de flytte ind på gården. De købte straks 11 tdr. land suppleringsjord i Tange samt en mindre ejendom (Træballehus) beliggende ind til deres vestre markskel, en ejendom på 3 tdr. land med et lille træhus, der i mange år havde været beboet, men nu var faldefærdigt.

Den næste halve snes år skete der ingen nævneværdig udstykning fra Sejersgård, men efter 1960, da det store byggeboom for alvor satte ind, kom kommunen ind i billedet, og købte parcelhusområdet, nuværende Skolegade, samt en grund til udvidelse af skolen. Samtidig solgte Otto Jessen den sidste facadejord i Nørregade til Brugsforeningen. Det var med store betænkeligheder, Otto Jessen gik med til disse handler, men han har nok ikke ment, at han kunne sætte sig imod byens trivsel og udvikling.

Af det areal (ca. 75 tdr. land) der ved udskiftningen blev tildelt Sejersgård, var der nu kun det nuværende Bøgevænget og nuværende parcelhusområde Sejersgården, samt indkøbte suppleringsarealer. Et lille plaster på såret var

det, at der blev lejlighed til at købe 7 tdr. land jord fra Risagervej nr. 11, det var blevet solgt fra Sejersgård 1851.

Imidlertid havde Otto Jessen også andet at tage vare på end gårdens drift. 1. januar 1962 blev han af amtmanden beskikket som sognefoged for Gørding Sogns nordre og vestre distrikt, et hverv han varetog indtil sin død i 1971.

Da Edith Jessen nu stod alene med gåden, lod hun sønnen, Harald Lindberg Jessen, overtage den i forpagtning i 5 år, indtil 1977. Men da kommunen skulle bruge mere jord til udvidelse af skole, sportsplads og parcelhusgrunde, kunne der ikke mere drives rentabelt landbrug der, og gården blev nedlagt. Harald L. Jessen købte en anden gård i sognet, nemlig Staarupgaard.

Sejersgårds avlsbygninger blev revet ned, gårdspladsen og grunden nord for blev etapevis bebygget med boliger af forskellig slags. Stuehuset, som Mette Marie Otte og Jes Peter Jessen lod opføre i 1910, nuværende Sejersgården nr. 7, er det eneste, der er tilbage af den gamle gård.

Kilde: Træk af Gørding sogns historie bind 1 s. 22-26.